

та ідеологічному рівнях відправний пункт наступного етапу боротьби («другої хвилі») – відома праця французької філософи ні Сімони де Бовуар «Друга стаття» (1949). Представниця екзистенціалізму, соратниця Сартра переосмислює статус жінки у різних суспільствах як «іншої» по відношенню до чоловіка. Друга хвиля фемінізму буяє розмаїттям проблематики. Вихід жінок на ринок праці, гідна оплата праці, неоплачувана домашня праця, соціальна підтримка з боку держави – далеко не все. Андреа Дворкін критикує традиції відтворення жіночої краси – починаючи від бинтування ніг у Китаї, закінчуючи сучасною косметичною індустрією. Заради вписування у норму суперфемінності, сексуальності, бажаності для чоловіків жінки готові на все, адже «мода потребує жертв». Третя хвиля – це так званий постфемінізм, певне розчарування у «старих» методах боротьби, акцент ставиться радше на питанні ідентичностей, індивідуальному супротиву, а не вписуванню у систему.

ПРАВА ЛЮДИНИ

Кондратюк Єлена,

студентка 1 курсу, групи 21-Д

Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Білошенко О. Ю., старший викладач

кафедри конституційного, міжнародного та приватного права

Отримавши до опрацювання тему «Права людини» я міркувала в якому напрямку побудувати доповідь, одразу схилилась до опису і роз'ясненню прав, але ж подивившись на напрацьований мною із законодавчими нормами матеріал, я зрозуміла, що тема жива і тут окрім норм закону є про що поговорити. Тому звертаю вашу увагу на свій погляд і на своє розуміння цієї теми в Україні та світі в цілому.

Основним рушієм прав та свобод є демократичне суспільство. В сучасному сьогоденні наша молода держава впевнено йде до побудови досконалого демократичного суспільства, в якому враховуватимуться права і свободи кожної людини її честь та її гідність. У школі ми вивчали минулі часи, в яких права людини повною мірою попиралися. Людина та її життя не вважалися цінністю, рабовласницький лад в західних державах, кріпосне право в царській Росії виявляли повну зневагу до самого розуміння, що таке людина. Також друга світова війна, яку на чолі з Адольфом Гітлером розпочала Нацистська Німеччина теж тягла за собою згубні наслідки для цілого людства, які хотіли реалізувати Гітлерівські генерали та сам Адольф

Гітлер. При наведених прикладах мова про права людини взагалі не йдеться. Часи спливали й забирали за собою диктаторів та ганебних володарів. Людство прагнуло до вдосконалення і зараз ми бачимо, що вже є багато країн де повністю людина може реалізувати свої права. Багато є факторів що впливають на розвиток прав людини. Я вважаю, що першим фактором є – формування в повній мірі демократичних та політичних культурно-розвинених еліт. Також реалізація прав людини залежить від владних інституцій, в деяких державах де процвітає корупція права людини в ніякій мірі практично не реалізуються. Якщо ми глибше подивимось на тему, то зрозуміємо, за період розвитку людства від кам'яного віку та до теперішніх часів людина вдосконалювалась і одним із найважливіших напрямків вдосконалення є - права людини. Так само як добро перемагає зло, так і людські цінності перемагають негативне зневажливе ставлення і тут державою проводиться жорстка але справедлива виховна робота з категорією осіб, які частково обмежуються в своїх правах за свої протизаконні дії. Такими особами є ув'язненні, які позбавляються права на свободу та вільне пересування. В цьому прикладі вбачається, що суспільство створивши судові інституції захищає права законослухняних громадян від осіб які значно порушили законодавство та посягали на права та свободи інших.

І тому наше молоде покоління повинно розвивати мислення і навчаючись вселяти в себе майбутні добропорядні вчинки, тому що з добропорядного ставлення до людини приводиться в дію механізм реалізації прав людини. Методи зародження прав людини - це добропорядність, гідність та повага до навколишніх людей, такі цінності прививаються сім'єю ще в глибокому дитинстві. Також в наші часи впроваджуються права людини в напрямку інституту сім'ї, а саме: йде повномасштабна реалізація закону «про запобігання та протидія домашньому насильству», який виключає з сімейних відносин приниження та не рівноправ'я. Як я вже зазначала, що наша держава все більше закріплює права та свободи, і саме цей закон реалізовує рівноправ'я честь та гідність всіх членів родини.

Ми добре знаємо, що соціально не захищені та юридично не обізнані верстви населення живуть принципами минулих часів і моя думка така, що юридична обізнаність нашої української нації – це один із пріоритетних напрямків розвитку юриспруденції в цілому.

Скажу вам відверто, що ознайомившись з викладеною темою в мене виникає велике бажання заповнити думки людей про їхні можливості, про те що пізнання і розуміння своїх прав значно покращить їхній добробут та всебічно охопить ідею розвитку нашого демократичного суспільства. Ідею, яка в

свою чергу призведе до удосконалення норм та законів, які в тій чи в іншій мірі стосуються прав людини. Сьогодні ми студенти та навчаємось в юридичному виші й наш майбутній обов'язок з повагою ставитися до прав людини. Ми будемо створювати та реалізовувати юридичні норми та підіймати на належний рівень існуючі права і свободи людини в нашій державі Україні.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У БОРОТБІ ІЗ МІЖНАРОДНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ

Конопальський Владислав,

студент 3 курсу, групи 19-Д

Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Шустрова К.В., к. ю. н., доцент,

доцент кафедри кримінально-правових дисциплін

Міжнародні злочини – суспільно небезпечні умисні посягання на життєво важливі інтереси міжнародного співтовариства, основи існування держав і народів – міжнародний мир і міжнародну безпеку.

Такі посягання є порушенням державою міжнародно-правових норм, що мають основоположне значення для забезпечення міжнародного миру і безпеки, захисту людської гідності та довкілля. Об'єкти злочинів – загальний мир і міжнародна безпека, основи співіснування народів і держав.

Міжнародна злочинність в сучасних умовах розвитку міжнародних відносин є однією з найсерйозніших проблем, що створює загрозу міжнародному миру і безпеці. Жодна, навіть наймогутніша держава не в змозі ефективно протистояти різним проявам міжнародної злочинності. Тому питання співпраці в боротьбі зі злочинністю, насамперед з міжнародною, є першочерговим завданням для всієї світової спільноти.

Важливу роль в об'єднанні і координації зусиль країн в боротьбі з міжнародною злочинністю на національному і міжнародному рівнях покликані відігравати як міжнародні міжурядові, так і міжнародні неурядові організації.

Проблемні питання і особливості здійснення співробітництва у рамках міжнародних неурядових організацій висвітлюється у загальних працях з міжнародного права, у навчальних підручниках та посібниках. Серед науковців, що досліджують окремі аспекти діяльності міжнародних неурядових організацій слід віднести А. Х. Абашидзе, К. Кузнєцова, А. І. Каминін, К. Кольяр, Т. Д. Матвєєва, І. І. Коваленко, Б. В. Ганюшкін та інші.

На сьогоднішній час, основними сучасними напрямками співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю є: